

CHITRA JA ANANTA

Liite: Tarinat

CHITRA

Minun nimeni on CHITRA ja olen 14-vuotias. Asun vanhempieni, isovanhempieni ja pikkuveljeni kanssa Itä-Nepalissa. Isäni on autonkuljettaja ja hän ajaa kotikaupungistamme ihmisiä pääkaupunkiin Kathmanduun tai joskus Intian puolelle Delhiin asti. Äitini on kotona ja pitää huolta meistä lapsista, isovanhemmistani sekä kodin töistä. Koulun jälkeen autan häntä kotitöissä ja pikkuveljeni hoitamisessa.

Olen 8. luokalla ja oppilaskuntamme hallituksen puheenjohtaja. Pidän oppilaskunnastamme, sillä siellä voimme jakaa ajatuksia toistemme kanssa ja kaikki ovat tervetulleita mukaan. Koulussamme on jonkin verran kiusaamista. Se on mielestäni iso ongelma, sillä kiusaaminen voi vaikuttaa nuoren itsetuntoon ja aiheuttaa jopa masennusta. Ongelman ratkaisemiseksi oppilaskunnan hallituksen jäsenet tekevät yhteistyötä muiden oppilaiden ja opettajien kanssa. Kiusattu tai hänen kaverinsa voivat tulla kertomaan asiasta oppilaskunnan hallituksen jäsenelle. Keskustelut ovat luottamuksellisia ja autamme ratkaisemaan tilanteet. Opettajat ja vanhemmat tukevat meitä tarvittaessa ja auttavat löytämään oikean ratkaisun.

Vapaa-ajallani tanssin, piirrän ja vietän aikaa kotona tai ystäväni kanssa. Kun käyn kavereideni luona, me pelaamme pelejä ja juttelemme. Suosikkitanssilajini on hip hop. Osaan myös laittaa ruokaa. Tykkään katsoa televisiosta leipomisohjelmia, joissa tehdään kakkuja ja muita herkkuja. Haluaisin opiskella vanhempiana sairaanhoitajaksi tai lääkäriksi. Haaveeni on olla itsenäinen, tehdä kovasti töitä ja voida jonakin päivänä ostaa perheelleni oma talo.

ANANTA

Nimeni on ANANTA ja olen 15-vuotias. Minulla on kolme isosiskoa ja kaksoisveli ja asumme isämme kanssa pienessä kylässä vuorten juurella. Olen 8. luokalla ja lempioppiaineeni koulussa on tietotekniikka. Haluaisin opiskella isona insinööriksi ja suunnitella suuria rakennuksia. Vapaa-ajalla tykkään lukea ja pelata jalkapalloa ystäväni kanssa. Olen koulumme oppilaskunnan hallituksen sihteeri. Oppilaskunnan toiminta on minusta tärkeää, sillä se saa aikaan muutosta koulussamme ja meissä nuorissa. Ennen minäkin olin ujo, enkä uskaltanut puhua muiden edessä. Oppilaskunnassa olen oppinut paljon uutta ja saanut lisää itseluottamusta.

Meillä on kuusi koulupäivää viikossa. Lauantai on vapaapäivä ja silloin menen usein isäni ja veljeni kanssa läheisen pikkukaupungin torille myymään vihanneksia. Monet kyläläiset vievät sinne tuotteitaan myytäväksi. Lauantaisin hoidan myös kotieläimiä ja teen ruokaa. Olen hyvä peltojen kyntämisessä. Hyvänä vuotena perheeni voi saada sadosta jopa yhden lakhin (n. 800 euroa), mutta yleensä saamme vuosittain noin 60–70 tuhatta rupiaa (475–550 euroa).

Nykyään Nepalissa on paljon työttömyyttä ja monet joutuvat lähtemään ulkomaille etsimään töitä. Erityisesti nuorten työttömyys ja mahdollisuuksien puute on iso ongelma maassani. Työpaikkoja ei riitä kaikille ja lisäksi monet työt ovat huonosti palkattuja, eikä palkka riitä elämiseen. Maani pitäisi panostaa uusien työpaikkojen luomiseen ja palkkojen nostamiseen. Jos tämä saadaan aikaan, niin nuorilla on parempi tulevaisuus. Tällöin nuoret eivät myöskään joutuisi lähtemään maasta, vaan jäisivät vaikuttamaan Nepaliin.